

Red Barnet

**HVERDAGSBILLEDER AF BØRN
I SEKSUALISERENDE KONTEKSTER
2020**

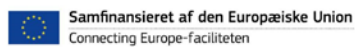
© Red Barnet 2020

Artiklen er udarbejdet af Red Barnet Danmark som led i den vidensdeling, der er i det internationale netværk for anmeldelsestjenester, INHOPE, som Red Barnet er en del af.

Tekst: Mikkel Rask Pedersen, Julie Schjørring Larsen & Per Frederiksen

Redigering: Gitte Bank Jensen

Grafisk design: Marianne Eriksen

Red Barnets indsats er støttet økonomisk af EU-Kommissionen og Børne- og Socialministeriet

INDHOLD

INDLEDNING	4
BØRNS RET	4
RED BARNET HOTLINE	5
KATEGORISERING AF BILLEDETS SEKSUELLE INDHOLD	8
GRÅZONEBILLEDER	10
HVERDAGSBILLEDER AF BØRN I EN SEKSUALISERENDE KONTEKST	11
PSYKOLOGISKE KONSEKVENSER FOR BARNET	13
BARNETS SEKSUELLE UDVIKLING	13
NÅR BØRN BLIVER GENSTAND FOR VOKSNES SEKSUALITET	13
ET BARN I KRISE	13
ET BRUD PÅ BARNETS TILLID	14
SKAM OG SKYLD	14
BEKYMRENDE TENDENSER	14
FORSTÅELSE ER FOREBYGGELSE	14
IKKE-KRÆNKENDE KRÆNKELSER?	15
VIRTUOUS PEDOPHILES - DET 'MORALSKE' ALTERNATIV	16
VISIONS OF ALICE - DET 'LOVLIGE' ALTERNATIV	18
HETEROGENITET OG NUANCER	20
FOREBYGGELSENS AFSÆT	21
KONKLUSION	22
ANBEFALINGER	22
LITTERATURLISTE	23

INDLEDNING

I foråret 2019 dukker en sag op på YouTube. En youtuber har fundet, hvad han selv beskriver som et ormehul. Han starter med at skrive "Bikini haul" i søgefeltet. *Haul* refererer til et videoformat på YouTube, hvor man viser noget tøj eller en ny ting, man har købt, frem. Efter blot to klik gennem foreslåede videoer, kommer han igennem ormehullet. Samtlige videoer, YouTube nu anbefaler ham, er videoer med piger i alderen 8-12 år. I kommentarfelterne til videoerne er der tidsangivelser. Følger man dem, kommer man til tidspunkter i videoerne, hvor pigerne har spredte ben eller på anden vis er i et øjeblik af kompromitterende positioner. Omfanget af tidsangivelserne, måden hvorpå YouTube foreslår et utal af lignende videoer og seksualiseringen af børnene får youtuberen til at slå alarm. Hans fund bliver delt på alverdens medier – også i Danmark. Det får konsekvenser. Den 21. august 2019 vedtager YouTube nye retningslinjer for, hvilke videoer der må og ikke må deles på deres platform (Google, 2019). Videoer med børn, hvor der tilføjes tidsangivelser, vil i dag blive fjernet fra YouTube, og ved mange videoer med børn vil det slet ikke være muligt at kommentere. YouTubes kollegaer hos Facebook og Instagram har ligeledes haft travlt med at stramme op på, hvad de tillader på deres platforme. Det er alt sammen noget, der rejser flere spørgsmål end svar. For at blokere indhold på et par enkelte platforme løser ikke problemet. Det flytter det. Tilbage står spørgsmål som: Hvor udbredt er dette fænomen? Hvor kommer det fra? Hvor er det nu flyttet hen? Hvordan kan vi beskytte børn mod at blive seksualiseret på internettet? Alt dette ønsker vi at give svar på med denne rapport. Før vi kommer så langt, skal vi dog svare på et grundlæggende spørgsmål: Hvorfor er det et problem, at der står tidsangivelser på videoer med børn? Svaret står i Børnekonventionen.

BØRNS RET

Artikel 34 i Børnekonventionen handler om seksuel udnyttelse. Barnet har ret til beskyttelse mod seksuel udnyttelse (Børnekonventionen, 1992). At angive tider i en video, hvor barnet er i kompromitterende positioner, ændrer på konteksten for videoen. En uskyldig video med et barn, der hopper i trampolin, bliver med ét gjort til noget seksuelt. En seksualisering af et barn vil altid være ufrivillig. Det er sagen uvedkommende, hvorvidt barnet ønsker seksualiseringen, eller hvorvidt barnet føler sig krænket af seksualiseringen. Et barn under den seksuelle lavalder kan aldrig give samtykke til at indgå i en seksuel aktivitet med en voksen eller til medvirken i en seksuel kontekst. Vi mener derfor, at det at indsætte et barn i en seksuel kontekst eller at seksualisere en kontekst med et barn er en seksuel udnyttelse af barnet og et brud på artikel 34. Det er et brud, hvor børn i dag står ringe beskyttet.

I denne artikel defineres børn som personer under 18 år. Det er den samme definition, der står i børnekonventionen artikel 1.

Det er nærliggende at stille spørgsmål til, hvorvidt det kan have konsekvenser for et barn, hvis barnet ikke kender til, at billeder af barnet indgår i seksualiserende kontekster på internettet. Det kan umiddelbart virke som en nærmest filosofisk refleksion i sammenligning med Biskop Berkeleys paradoks om, hvorvidt et træ, der falder i en skov, afgiver en lyd, hvis ingen hører lyden (Berkeley, 2014). Der er imidlertid intet paradoksalt ved, at hverdagsbilleder af børn sættes ind i seksualiserende kontekster. Det er en alvorlig krænkelse af børnene og det er en uhensigtsmæssig trædesten for dem, der skulle ønske at opsøge dokumenterede seksuelle overgreb mod børn. Det er et groft svigt af børns ret til at blive beskyttet mod at blive gjort til seksuel genstand. Hvorvidt barnet kender til seksualiseringen

eller ej ændrer ikke på, om barnet skal beskyttes mod seksualiseringen. Det er barnets ret, og det er vores samfundsansvar.

I Red Barnet er børns beskyttelse det øverste på agendaen. Denne rapport er dedikeret til dette. Gennem rapporten vil det udfoldes, hvordan vi, i beskyttelsesarbejdet mod seksuelle overgreb mod børn, identificerer tendenser og mekanismer, der ikke kun peger på øget opmærksomhed og manglende beskyttelse, men på behovet for flere konkrete tiltag.

Et af vores egne konkrete tiltag, som har medvirket til en skærpet opmærksomhed på tendensen til at seksualisere hverdagsbilleder og -videoer af børn på internettet, er vores hotline 'AnmeldDet'. Det følgende afsnit vil beskrive hotlinens formål og virke.

RED BARNETS HOTLINE

Den danske hotline blev etableret i 2001. Formålet har fra begyndelsen været tydeligt: Bekæmp dokumenterede seksuelle overgreb mod børn. En klassisk deling for en NGO, der bestræber sig på at beskytte børn, er at skelne mellem nationale og internationale indsats. Når det kommer til at bekæmpe dokumenterede seksuelle overgreb mod børn, er spørgsmålet om en national eller international indsats ikke et enten/eller, men et både/og. I kampen for at bekæmpe dokumenterede seksuelle overgreb mod børn har det derfor været vigtigt for den danske hotline at have et stærkt samarbejde både nationalt og internationalt.

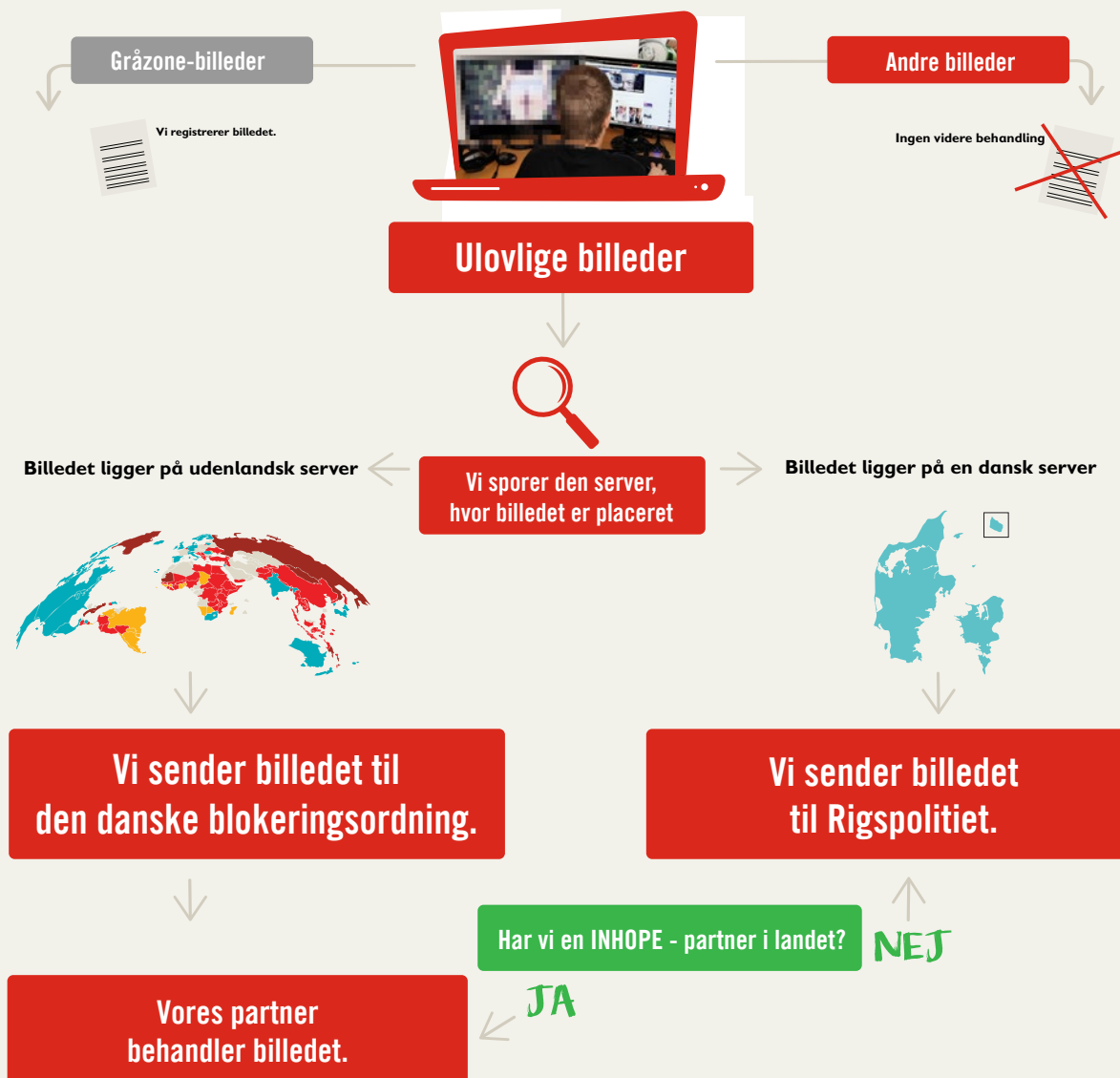
Nationalt har vi i dag et tæt samarbejde med det danske politi og i særdeleshed den enhed, der arbejder med internettets sikkerhed, National Cyber Crime Center (NC3). Dette samarbejde har haft stor betydning i kampen mod dokumenterede seksuelle overgreb mod børn og har haft afgørende betydning i større sager som eksempelvis Umbrella-sagen, hvor over 1.000 danske unge blev sigtet for at dele et dokumenteret seksuelt overgreb. Dertil kommer, at vi har etableret samarbejde med såvel den danske teleindustri samt med de landekontorer, de sociale medier har i Danmark. Alt sammen for at vi hurtigt og effektivt kan fjerne overgrebsmateriale samt understøtte den identificerende efterforskning.

Internationalt er den danske hotline en del af et verdensomspændende netværk af civile hotlines, der er samlet i organisationen INHOPE. Via INHOPE har vi et tæt samarbejde med Interpol. Det er i praksis sådan, at den database, ICCAM, hvor det overgrebsmateriale, der bliver anmeldt til hotlinen, indgår, er direkte forbundet med Interpols database ISCE (International Child Sexual Exploitation).

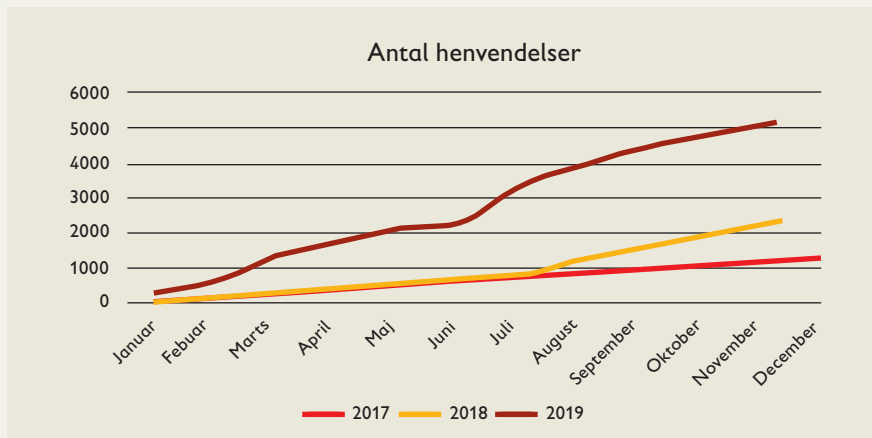
Hotlinens daglige virke fungerer på denne måde: Vi modtager (oftest anonymt) en henvendelse fra en bekymret borger. Henvendelsen indeholder en URL, hvor borgeren mistænker, at der er dokumenterede seksuelle overgreb mod børn. Red Barnets specialuddannede analytikere, der både har gennemgået træning i regi af INHOPE samt direkte hos Interpol, vurderer henvendelsens karakter. Er der tale om ikke-ulovligt materiale, som for eksempel voksenpornografi, behandles henvendelsen ikke videre. Har sitet eller materiale på sitet karakter af en ny tendens eller er relevant i forhold til beskyttelse af børn, som for eksempel hverdagsbilleder af børn i seksualiserende kontekster, registreres materialet med henblik på at kunne styrke børns beskyttelse. Dette styrkes blandt andet via artikler, der beskriver, hvilke digitale overgreb børn udsættes for. Er det anmeldte materiale ulovligt, spores materialets placering. Er materialet på en dansk server, eller er der tale om materiale med

danske børn, sendes anmeldelsen direkte videre til Rigspolitiet. Er materialet placeret på en server i udlandet, sendes anmeldelsen til vores INHOPE-partner i det pågældende land, og URL-adressen sendes til politiet, efter aftale vedrørende den danske blokeringsordning. Her følger en grafisk fremstilling af processen:

VORES EKSPERTER UNDERSØGER BILLEDET

Vi kunne ønske os, at der år for år blev anmeldt mindre og mindre overgrebsmateriale med børn som udtryk for, at internettet bliver ryddet op. Dette er dog ikke tilfældet. I takt med at kendskabet til hotlinens virke er vokset, og at hotlinen har fået bedre værktøjer til håndtering og registrering af overgrebsmateriale, er antallet af anmeldelser de seneste år vokset. I 2019 blev der indsendt rekordmange anmeldelser til den danske hotline. I 2019 blev der indsendt rekordmange anmeldelser til den danske hotline.

I løbet af det første halve år af 2019 blev der anmeldt mere materiale til hotlinen end i hele 2017 og 2018 tilsammen. Denne markante stigning er ikke blot sket her i Danmark, men har været en generel tendens for hotlines rundt i hele verden.

Der er mange faktorer, der spiller ind på en så markant stigning, men en af de konklusioner, som denne stigning er med til at understrege, er, at der skal arbejdes stærkere på en forebyggende indsats. Med denne artikel argumenterer vi for, at en del af den forebyggende indsats skal være, at børn beskyttes mod at blive sat ind i seksualiserende kontekster. For selv om en stor andel af stigningen kan tilskrives direkte ulovligt materiale, så har vi i samme periode set, hvordan hverdagsbilleder af børn bliver groft seksualiseret. Modsat overgrebsbilleder, hvor der er en klar procedure for, hvordan de skal håndteres, lander hverdagsbilleder af børn i seksualiserede kontekster i et vakuum, hvor der ikke eksisterer ordentlig beskyttelse af børnene. Siderne indeholder ofte lovlig voksenpornografi, hvor almindelige billeder af børn er sat ind side om side med pornografien. Hverken billedet af barnet eller de pornografiske billeder er i sig selv ulovlige. Som lovgivningen er nu, er kontekst ikke nok til, at et site bliver ulovligt – der skal være tale om direkte ulovligt materiale.

De store tabere af denne manglende børnebeskyttelse er børnene selv. Det er dem, der bliver sat ind i en kontekst, som de aldrig har bedt om, og som de ikke har nogen magt over. Men det er ligeledes vigtigt at påpege, at denne manglende børnebeskyttelse efterlader alle som tabere. Den person, der opsøger hjemmesider, hvor børn indgår i seksualiserede kontekster, kan potentielt få rykket på sin grænse for, hvad det er okay at udsætte børn for. Vi ved, at 1% af alle mænd har seksuelle tanker om børn (Seto, 2013). Hvad end dette er en medfødt pædofil seksualitet eller udtryk for noget andet, så er der ingen grund til at have på onlinemiljøer, der går ind og skubber på grænserne for, hvorvidt det er okay at have børn med i kontekster med seksuel aktivitet. Det udsætter børnene for grov, uønsket seksualisering, og det kan potentielt skubbe til, hvad man mener, det er okay at udsætte børn for. Det er en tidlig fase i opsøgningen mod seksuelle overgreb mod børn, men det er en afgørende fase, hvor en styrket børnebeskyttelse kan have afgørende betydning.

KATEGORISERING AF BILLEDETS SEKSUELLE INDHOLD

I analyserne af de henvendelser, som vi modtager på hotlinen, kan vi kategorisere det anmeldte materiale ud fra graden af seksuelt indhold. Her vurderer vi både graden af seksuelt indhold i selve materialet og graden af seksualisering i den kontekst, som materialet anvendes i på internettet. Gennem vores arbejde ser vi, at alle typer billeder kan bruges til at stimulere voksnes seksuelle tanker om børn. Derfor bliver konteksten afgørende for, om vi opfatter en film eller et billede som seksualiserende.

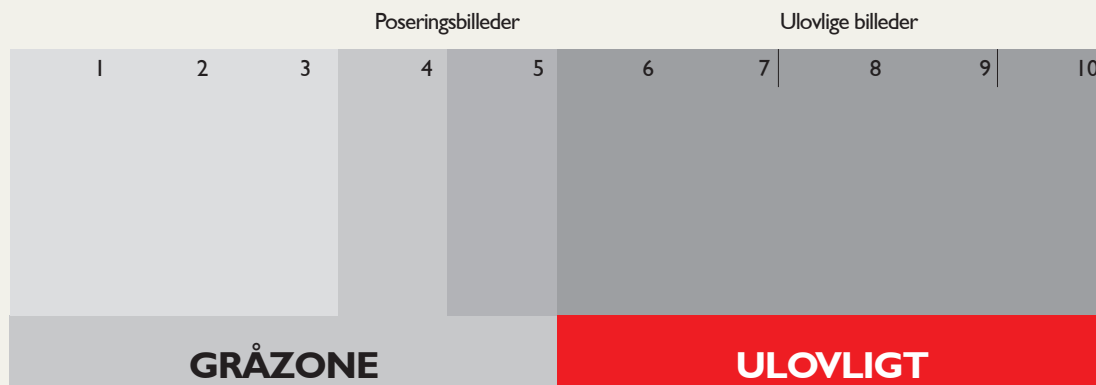
Red Barnet har tidligere udviklet et skema, der viser en inddeling af det seksuelle indhold blandt billeder af børn (Pihl, Jakobsen & Sørensen, 2014). Inddelingen tager afsæt i forskerne Max Taylor og Ethel Quayles (2003) empiriske analyser af seksuel udnyttelse af børn via film- og billedmateriale. I skemaet, som ses på næste side, er billeder med børn kategoriseret på en skala fra 1 til 10, afhængig af graden af billedets seksuelle indhold.

Inddeling af det seksuelle indhold i billeder med børn

Niveau	Betegnelse	Beskrivelse af billedernes indhold
1	Almindelig	Almindelige billeder, hvor børn leger i neutrale omgivelser eller ikke-erotiske og ikke-seksualiserede billeder, som viser børn i undertøj, badetøj og lignende, enten fra reklamer eller familiefotos
2	Nudisme/kunst	Billeder af nøgne eller delvist nøgne børn i almindelige nudistsammenhænge og fra lovlige kilder. Også kunstnerisk begrundede billeder med børn.
3	Voyeur	Billeder taget hemmeligt af børn på legepladser eller andre omgivelser for børn. Billederne viser f.eks., at undertøjet er synligt eller forskellige grader af nøgenhed.
4	Posering	Arrangerede poseringsbilleder af børn, helt eller delvist påklædte eller nøgne.
5	Erotisk posering	Arrangerede poseringsbilleder med helt eller delvist påklædte eller nøgne børn i erotisk prægede, seksualiserede eller seksuelt udfordrende stillinger.
6	Tydelig erotisk posering	Billeder med fremhævelse af kønsområderne, hvor barnet enten er nøgent eller helt eller delvist påklædt.
7	Tydelig seksuel aktivitet	Billeder med berøring, gensidig onani, egen onani, oralsex eller samleje med barn, men uden voksen deltagelse.
8	Overgreb	Billeder af børn, som udsættes for seksuelle overgreb, hvor der foregår en kropsberøring med hænderne, og med voksendeltagelse.
9	Groft overgreb	Billeder af grove seksuelle overgreb, som indeholder seksuelle aktiviteter med samleje, onani eller oralsex og med voksendeltagelse.
10	Sadistisk/bestialsk	a) Billeder med seksuelt indhold, som viser et barn, der bliver bundet, slået eller pisket eller på anden måde er genstand for handlinger, der påfører barnet smerte. b) Billeder, hvor et dyr er involveret i en eller anden form for seksuel aktivitet med et barn.

For en uddybning af kategorierne, se rapporten 'Billeder i Gråzonen' af Pihl, Jakobsen & Sørensen (2014)

Følgende model er ligeledes udarbejdet af Red Barnet (Pihl, Jakobsen & Sørensen, 2014) med inspiration fra Taylor og Quayles 10 kategorier om det seksuelle indhold i billeder med børn. Modellen viser, hvilke billedkategorier der, ifølge dansk lovgivning, betegnes som ulovlige, og hvilke billedkategorier der befinder sig i en lovgivningsmæssig gråzone.

Ifølge ovenstående model er billeder med børn i kategori 6-10 ulovlige i Danmark. Af tidligere omtalte skema på side 8 fremgår det, at billederne i disse kategorier alle er karakteriseret ved, at de har et tydeligt fokus på et barns kønsorganer og/eller viser et barn, der udsættes for en seksuel aktivitet enten alene eller i samvær med andre. Det er altså kun disse typer billeder, der betragtes som ulovlige både at producere, besidde og distribuere.

Fra 1. januar til og med 31. december 2019 har Red Barnets hotline modtaget i alt 5.251 henvendelser om dokumenterede seksuelle overgreb mod børn på internettet. Ud af dem vedrørte 1.353 af henvendelserne ulovligt materiale, hvilket svarer til 26% af de samlede henvendelser. Det er indtil videre den højeste procentdel af ulovligt materiale, som er blevet identificeret i den danske hotlines historie. Statistikken vidner dog også om, at op mod 74% af henvendelserne ikke vedrører billeder med børn, der er ulovlige i sig selv. En stor del af disse henvendelser omhandler i stedet gråzonebilleder.

GRÅZONEBILLEDER

Gråzonebilleder er en term, der dækker over film og billeder af børn, som ofte virker ikke-seksuelle i sig selv, men som bliver bragt i en kontekst på internettet, der har til formål at stimulere voksnes seksuelle tanker om børn. Således kommer gråzonebilleder til at blive en seksualiseret ring af det barn, som billederne viser.

Som modellen ovenfor indikerer, kan mange forskellige typer billeder betegnes som gråzonebilleder. Modellen skelner overordnet mellem arrangerede, såkaldte "poseringsbilleder" af børn og mere almindelige, ikke-arrangerede billeder af børn. Det er kendetegnende for poseringsbilleder, at de er iscenesat således, at barnet bevidst poserer foran et kamera og ofte udviser tegn på at være blevet instrueret i, hvordan poseringen skal fremstå. Barnets smil kan for eksempel virke anstrengt og kunstigt, og deres kropsholdning kan forekomme unaturlig og påtvungen. Poseringsbilleder kan være alt fra et skole-portrætfoto til et barn, der poserer i gymnastikdragt, og til et barn, der er nøgent eller udklædt i erotisk tøj og makeup, og som poserer i seksuelt udfordrende stillinger (Pihl, Jakobsen & Sørensen, 2014).

Produktion og online distribution af poseringsbilleder af børn er særligt blevet undersøgt i Red Barnets rapport ”Billeder i Gråzonen” fra 2014. I denne rapport vil vi i stedet fokusere på tendensen, hvor almindelige hverdagsbilleder af børn bliver bragt i en seksualiserende kontekst på internettet.

HVERDAGSBILLEDER AF BØRN I EN SEKSUALISERENDE KONTEKST

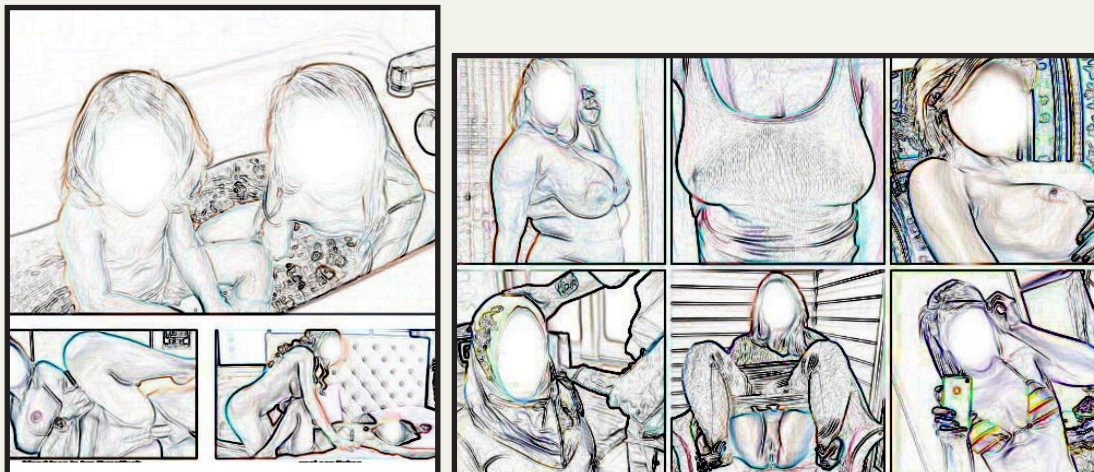
Kategorien ”hverdagsbilleder af børn” dækker over neutrale, ikke-seksuelle billeder og videoer af børn. Det er hverdags- eller ferie billeder af børn, som er i færd med at udføre almindelige børneaktiviteter, og hvor billederne er taget med henblik på at dokumentere et mindeværdigt øjeblik for barnet, dets familie eller venner.

Med digitaliseringen af billed- og filmoptagelser er det blevet nemmere og hurtigere end nogensinde før at dele sine private billeder med andre, og både børn, unge og voksne har taget billeddelingskulturen til sig. Det medfører, at der bl.a. ligger store mængder af materiale med hverdagsbilleder af børn på internettet. Det kan være billeder, som børnene selv har produceret og delt på diverse sociale medier. Det kan også være børnenes forældre, som har valgt at dele billederne på internettet for at lade deres sociale netværk følge med i børnenes liv. Der forekommer også billeder af aktive, glade børn på hjemmesider for daginstitutioner, folkeskoler og idrætsforeninger for at vise nytilkomne, at her trives og udvikles børnene godt. Disse er alle eksempler på kontekster, hvor børnenes billeder figurerer i en ikke-seksualiserende sammenhæng.

I december 2018 bemærkede vi henvendelser, hvor almindelige billeder af børn blev sat ind i en seksualiserende kontekst. Vi besluttede at registrere denne type henvendelser. Konkret har vi i perioden 1. januar til og med 31. december 2019 modtaget 101 af den type henvendelser, hvilket gennemsnitligt svarer til to af disse henvendelser om ugen. Gennem henvendelserne kan vi se, at det typisk er almindelige billeder af børn, som er helt eller delvist nøgne, der bliver genstand for voksnes seksualisering. Vi ser for eksempel hyppigt billeder af børn, som leger på stranden, er i bad eller tisser. Det kan også være billeder af børn i nudistsammenhænge, hvor de er med på nudistlejre eller -udflugter og derfor naturligt er nøgne. Gennem henvendelserne kan vi desuden se, at det primært er billeder af piger med en kaukasisk etnicitet, og som er mellem 9 og 12 år gamle, der bliver bragt i seksualiserende sammenhænge på internettet.

Der findes forskellige former for seksualiserede kontekster på internettet, som hverdagsbilleder af børn fremvises i. På hotlinen ser vi ofte, at billederne indgår på hjemmesider, der har et eksPLICIT seksuelt indhold, hvilket vi vil udfolde i følgende afsnit.

HJEMMESIDER MED ET EKSPPLICIT SEKSUELT INDHOLD

Eksempel, hvor et hverdagsbillede vises på en pornoside sammen med pornografisk materiale. Billederne er efterbehandlet for at skjule identitet.

Eksempel, hvor en 'seflie' af en pige på under 18 (nederst til højre) vises sammen med pornografisk materiale på pornoside. Billederne er efterbehandlet for at skjule identitet.

Hjemmesider, der har et eksplicit seksuelt indhold, kan for eksempel være pornografiske hjemmesider til voksne, hvor hverdagsbilleder af børn blandes med det voksenpornografiske materiale. Billederne kan også fremgå af erotiske hjemmesider henvendt til voksne, der sælger sexlegetøj og lignende. På sådanne hjemmesider er børnenes billeder bevidst taget ud af deres oprindelige kontekst – som kunne være et socialt medie, en idrætsforenings hjemmeside eller et privat fotoalbum – og sat ind i en ny, seksualiserende kontekst, hvor billederne kommer til at tjene et helt andet og seksuelt formål. Når et barns billede misbruges på denne måde, bliver billedet tilmed delt i en seksualiserende kontekst, som er offentlig tilgængelig, og som underminerer barnets ret til at kontrollere, hvem der har hvilke billeder af barnet og til hvilket formål.

ANDRE SEKSUALISERENDE KONTEKSTER PÅ INTERNETTET

De tilfælde af seksualisering af hverdagsbilleder af børn, som bliver anmeldt til vores hotline, befinder sig primært på hjemmesider med et eksplicit seksuelt indhold, hvor hverdagsbilleder af børn blandes med voksenpornografisk materiale. Gennem vores arbejde ved vi dog, at seksualiseringen af helt almindelige billeder af børn langt fra begrænser sig til sådanne hjemmesider. Som beskrevet indledningsvist kan video- og billedmateriale, som børn selv, eller deres forældre, har produceret og delt på platforme som YouTube, TikTok, SnapChat og Instagram, også blive genstand for voksnes seksualisering uden, at billederne bliver delt i en anden og særlig seksuel kontekst. Disse platforme, der som udgangspunkt udgør en ikke-seksualiserende kontekst for hverdagsbilleder og -videoer af børn, kan blive seksualiserende gennem den måde, hvorpå andre brugere forholder sig til det delte materiale. Det kan for eksempel forekomme, at billeder og videoer, hvor børn er letpåkledte, får mange flere likes og voksne følgere og bliver set flere gange end billeder og videoer, hvor børn er fuldt påklædte.

Seksualisering af børn gennem hverdagsbilleder foregår på flere forskellige platforme på internettet. Senere i rapporten vil vi undersøge de bagvedliggende mekanismer. Først vil følgende afsnit fremlægge viden om, hvilke psykologiske konsekvenser det kan have for barnet at blive genstand for voksnes seksualisering.

PSYKOLOGISKE KONSEKVENSER FOR BARNET

Når rigtige billeder af rigtige børn bliver bragt i seksualiserende kontekster på internettet, er det ikke kun billederne, der bliver gjort til et seksuelt objekt; der sker også en seksualisering af de børn, som billederne viser. Når et barn bliver bekendt med, at det har været genstand for voksnes seksuelle tanker, kan det medføre psykologiske konsekvenser for barnet. For at forstå disse konsekvenser nærmere må vi først forstå, hvordan børn ofte forholder sig til seksualitet og seksuel adfærd på baggrund af deres egen seksuelle udvikling.

BARNETS SEKSUELLE UDVIKLING

Ifølge Stevnhøj & Strange (2016) kan barnets seksuelle udvikling allerede begynde, når barnet er spædt. Forskning viser, at et spædbarn er sanseligt over hele kroppen, og at berøring har stor betydning for barnets trivsel og sunde udvikling. Den seksuelle udvikling bliver stimuleret ved, at barnet har en nær, fysisk kontakt til sine omsorgspersoner, som kan give barnet nogle rare, fysiske sanseoplevelser. Zeuthen (2009) understreger ligeledes, at barnet ikke er født med et kendskab til sin egen seksualitet, men at denne *altid* formes og udvikles gennem barnets relationer til sine omsorgspersoner. Stevnhøj & Strange (2016) opsummerer, at barnets seksualitet er ubevidst, og at barnet ikke opfatter sine seksuelle fornemmelser eller adfærd som et udtryk for sin egen seksualitet, men blot som nye sanseoplevelser.

Selvom børn, med alderen, bliver mere nysgerrige på og får større kendskab til seksuelle begreber, handlinger og kropslige fornemmelser, så er voksnes følelser omkring seksualitet og begær stadig fremmede for dem. I perioder er børn også tilbøjelige til at synes, at voksen-seksualitet og alt, hvad de forbinder det med, er frastødende. Det er først i overgangen til puberteten, at børn begynder at udvikle en bevidsthed om deres egen seksualitet. Denne spirende bevidsthed er dog stadig umoden, og det er endnu ikke udbredt blandt pubertetsbørn, at de begynder at forestille sig selv i konkrete, seksuelle situationer med andre personer (Stevnhøj & Strange, 2016).

NÅR BØRN BLIVER GENSTAND FOR VOKSNES SEKSUALITET

På baggrund af vores viden om børns seksuelle udvikling kan vi udlede, at børn ikke opfatter sig selv som seksuelle væsner på samme måde, som voksne gør, og de har svært ved at begribe voksnes seksuelle handlinger og følelser om begær. For børn kan voksen-seksualitet således virke uforståelig og frastødende. Alligevel kan børn risikere at blive tvunget ind i voksnes seksuelle adfærd og følelser, fordi børn kan være omdrejningspunktet for voksnes seksualitet.

Gennem forskning har vi opnået en stor viden om de psykologiske konsekvenser, som et barn, der har været udsat for et seksuelt overgreb, kan opleve efterfølgende. De psykologiske konsekvenser kan afhænge af, hvor gammel barnet er, om barnet har en relation til den eller de voksne, som bruger barnets billeder i en seksuel kontekst, samt af barnets personlighed, psykosociale ressourcer og grad af støtte fra det omgivende sociale netværk.

ET BARN I KRISE

Hvis barnet har en alder og et refleksionsniveau, som gør det modent nok til at forstå de seksuelle interesser, som voksne har haft for barnets krop, og derfor har brugt billeder af barnet i en seksualiserende kontekst på internettet, vil det formodentligt udløse en krisereaktion hos barnet. Barnet kan blive chokeret over at opdage, at dets hverdagsbilleder, der kun var tiltænkt vennerne, familien eller andre velmenende tilskuere, pludselig indgår

i en seksualiserende og for barnet frastødende kontekst. Som følge heraf kan barnet opleve stærke følelser af kontroltab og magtesløshed, fordi barnet erfarer, at det ikke kan beskytte sig selv mod andres udnyttelse, og at det ikke kan bestemme over sig selv og sin krop (Stevnhøj & Strange, 2016). Vi ved også, at børn, som føler sig ufrivilligt seksualiseret, oplever stor angst for, hvor mange der vil komme til at se barnet på en seksuel måde, samt hvordan andre vil reagere, hvis de finder ud af, hvad der er sket for barnet. Børn reagerer derfor også ofte med social tilbagetrukkethed for at undgå ubehagelige konfrontationer med andre (Jansen, 2015).

ET BRUD PÅ BARNETS TILLID

Børns sunde udvikling influeres blandt andet kraftigt af, om barnet oplever at have en grundlæggende tillid til voksne og til verden omkring sig (Fonagy, 2017). Når barnet opdager, at voksne har misbrugt barnet i en seksualiserende kontekst, kan det skade barnets generelle følelse af tryghed og tillid til verden. Det kan skabe problemer for barnet fremadrettet i forhold til barnets sociale relationer og den måde, hvorpå barnet knytter sig til andre mennesker. Ifølge Stevnhøj & Strange (2016) er konsekvenserne for barnet størst, hvis barnet kender den eller de voksne, der har misbrugt barnets tillid, fremfor at give det omsorg, kærlighed og støtte.

SKAM OG SKYLD

Et barn kan aldrig bære ansvaret for, at det bliver genstand for voksnes seksuelle tanker. Alligevel ved vi, at børn kan føle stor skyld over, at deres billeder er blevet brugt i seksualiserede kontekster på internettet. Med skyldfølelsen følger ofte også en udpræget skamfuldhed. Børn skammer sig i særlig høj grad, hvis de seksualiserede billeder er nogle, som børnene selv har produceret og delt på internettet. Det sker også, selvom børnene er velvidende om, at deres intention med billederne eller billedernes udtryk oprindeligt slet ikke var af seksuel karakter (Jansen, 2015).

BEKYMRENDE TENDENSER

Som det fremgår indtil nu i rapporten, så er deling af hverdagsbilleder af børn i seksualiserende kontekster et brud på barnets ret til ikke at blive seksuelt udnyttet, og det foregående afsnit har vist, hvorfor det er vigtigt at beskytte barnet mod sådanne brud, da det kan have svære psykologiske konsekvenser. Når almindelige billeder af børn bringes i en seksualiserende kontekst, bliver børn de store tabere. På hotlinen ser vi desværre, at dette sker uge efter uge. I rapportens næste afsnit zoomes der ind på, hvad de bagvedliggende grunde til denne tendens kan være. Slutteligt afrundes rapporten med en række anbefalinger til, hvordan vi kan bruge viden om motiver og moralske grænser hos mennesker, med seksuelle tanker om børn, til fremtidig forebyggelse af overgreb mod børn samt øget børnebeskyttelse.

FORSTÅELSE ER FOREBYGGELSE

Når vi på hotlinen arbejder med anmeldelser af ulovligt materiale, er det altid med forebyggelse for øje. Når vi fjerner ulovligt materiale på internettet, stopper arbejdsprocessen derfor heller ikke altid der. Et vigtigt forebyggende element er også at analysere de tendenser og mekanismer, som vi ser i de henvendelser, vi får, samt undersøge, hvordan denne viden kan pege på nye forebyggende interventioner før anmeldelsen. I det næste afsnit vil der fokuseres på arbejdet med forebyggelse gennem analyse af tendenser og mekanismer for brug og deling af hverdagsbilleder af børn i seksualiserende kontekster.

Når hotlinen i 2019 har modtaget 101 anmelder på hverdagsbilleder i seksualiserende kontekster, så er disse tal udtryk for en identificeret tendens. Forståelse er første skridt til forebyggelse, og hvis vi som samfund vil tage en aktiv rolle i at bekæmpe, at børn risikerer at få hverdagsbilleder misbrugt i seksualiserende kontekster, så skal vi spørge: Hvem er brugeren af dette materiale? Hvilke mekanismer leder til, at billedet/videoen flyttes til en seksualiserende kontekst?

Til at svare på disse spørgsmål vil der tages udgangspunkt i Mikkel Rask Pedersens foreløbige forskningsresultater fra Red Barnets erhvervsphd-samarbejde med Aarhus Universitet, hvor pædofiles digitale liv undersøges med fokus på udvikling af digitale overgrebsforebyggende interventioner.

IKKE-KRÆNKENDE KRÆNKELSER?

Når vi arbejder på at forstå brugeren af hverdagsbilleder af børn i seksualiserende kontekster, så melder første udfordring sig allerede i forståelsen af, *hvem* brugeren er. Historisk set har der både i fagmiljøer og hos lægmænd været en sammenflydning af ordene pædofil og krænker (Seto 2009). For fagcirkler kan dette angiveligt spores til, at klart størstedelen af forskningen om 'pædofile' er lavet i kliniske- og/eller fængselsmiljøer af dømte krænkerer (Seto, 2009; Horn et al., 2015). For lægmænd kan der peges på mediernes ofte insisterende narrativ om den pædofile, der siden 1970'erne er blevet portrætteret som et ondt sexmonster (Goode, 2011). Sammenstillingen af pædofil og krænker er dog forkert på flere måder. Nyere forskning peger nemlig på, at størstedelen af mennesker med en pædofil tiltrækning til børn faktisk ikke begår overgreb (Theaker, 2015), men også omvendt: at op mod 50% af dømte krænkerer ikke udviser en primær seksuel tiltrækningskraft til børn, og derfor teknisk set ikke er pædofile (Seto & Lalumière, 2001; Seto, 2009).

Det, vi kan og bør lære af ovenstående, er, at vi skal være grundige i vores brug af terminologi, når vi beskriver mennesker med seksuelle tanker om børn for at undgå både uønskede, men også forkerte forforståelser. Vi kan ikke antage, at alle seksuelle overgreb og krænkelse, der bliver begået mod børn, begås af pædofile, ligesom vi heller ikke kan antage, at man vil begå et overgreb, hvis man er pædofil.

I overensstemmelse med FN's børnekonvention mener vi, at når børn på hverdagsbilleder og -videoer bliver gjort til en seksuel genstand, er der tale om en seksuel udnyttelse af barnet. Den lette slutning til at kategorisere brugeren af dette materiale vil derfor være at sige, at dem, der bruger materialet, er krænkerer – og så kan det egentlig være irrelevant, om de er pædofile eller ej. Foreløbige forskningsresultater fra ph.d'en 'The Digital Lives of Pedophiles' peger dog alligevel på, at en sådan kategorisering vil være uhensigtsmæssig til at forstå nogle af de mest strukturerende faktorer for brug og deling af hverdagsbilleder af børn i seksualiserende kontekster. Dette materiale bliver nemlig ofte brugt og delt som et moralsk og lovligt alternativ til CSAM¹, hvor udgangspunktet for brugen er, at det ikke er skadeligt eller krænkende. Selvom materialet altid er krænkende for barnet, så vil vi her i rapporten argumentere for, at ved at forsøge at forstå perspektiverne for brugen fra selve brugeren, så kan dette give indsigt i de processer, hvori de almindelige billeder og videoer flyttes til en seksualiserende kontekst.

De næste afsnit vil derfor se nærmere på, hvordan brugen og delingen af hverdagsbilleder af børn i seksualiserende kontekster retfærdiggøres som 'ikke-skadende', gennem analyser af

¹Child Sexual Abuse Material: Dokumenterede seksuelle overgreb mod børn.

observationer af diskussioner fra organisationerne Virtuous Pedophiles og Visions of Alices online støtte- og diskussionsfora². Fokus for dataindsamlingen har været, hvordan forskellige online kulturer er med til at skabe forskellige grænser for, hvordan man kan leve som en moralsk ikke-udøvende pædofil. Slutteligt vil ligheder og forskelle mellem foraene diskuteres i et forebyggelsesøjemed.

VIRTUOUS PEDOPHILES - DET 'MORALSKE' ALTERNATIV

Virtuous Pedophiles er en organisation med et online peer-to-peer støtteforum, hvor mennesker med seksuelle tanker om børn kan skrive sammen om de udfordringer, de hver især oplever ved at leve ikke-udøvende liv – liv, hvor man ikke gør børn fortræd. I forummet er det ikke tilladt at diskutere, hvorvidt seksuelle overgreb på børn kan være ikke-skadende, og brug og deling af ulovligt overgrebsmateriale er også forbudt. Særligt for forummet er også, at hverdagsbilleder af børn ikke er tilladt som profilbilleder eller som 'signature-pics'³.

Et ønske om at leve et ikke-udøvende liv betyder dog ikke, at ens seksuelle tiltrækning forsvinder, og mange leder derfor efter et seksuelt stimulerende alternativ til krænkende materiale, der kan være kompatibelt med det at leve som en moralsk ikke-udøvende pædofil. På Virtuous Pedophiles kan man finde en bruger, der skriver:

”Jeg kiggede rundt på internettet og jeg stødte på nogle nudiststrande-sider, der havde billeder af børn på dem. Selvom jeg ved, at de her billeder ikke er ulovlige der hvor jeg bor, er de så moralsk acceptable? [...] Jeg vil virkelig gerne sikre mig, at det jeg gør ikke skader børn og jeg har følt mig skyldig siden jeg fandt billederne.”

I forummet er der en generel enighed om, at hvis intet barn har været skadet under produktionen af billeder eller videoer, så er personlig brug af materialet moralsk acceptabelt. Skylden, som brugeren i ovenstående citat udtrykker, ses i forummet ofte at være forbundet med en manglende sikkerhed for, at man i sin brug af hverdagsbilleder af børn i seksualiserende kontekster ikke utilsigtet bidrager til at krænke børn. For selvom 'personlig' brug af materialet kan være i orden, så gør de 'digitale fodspor', vi sætter, når vi færdes på internettet, at dette ofte bliver mere kompliceret.

I en diskussion om, hvorvidt man kan bruge hverdagsbilleder i seksualiserende kontekster på en moralsk acceptabel måde, skriver en anden bruger:

”Jeg har aldrig set børneporno i mit liv. Jeg følger kun små nuttede modeller på Instagram og jeg tror deres fotoer er nok for mig. Jeg synes ikke det er uetisk at have de her normale fotos. Så længe du ikke gør nogen fortræd, så er det ok.”

Dette citat er et godt udgangspunkt for at forstå de udfordringer og diskussioner, som brugere på Virtuous Pedophiles ofte indgår i: Hvis et barns Instagram-profil pludselig bliver spredt i en seksualiserende kontekst, og profilen således får tusindvis af følgere, så er det muligt, at barnets billeder på profilen er selvproduceret, og dermed produceret uden skadevirkninger for barnet, men de 'digitale fodspor' fra alle følgerne, der afslører den seksualise-

²Følgende citater tilhører dataindsamlingen for igangværende ph.d. og må ikke videredeles. Citaterne er derudover oversat til dansk og parafraseret for at forhindre direkte søgning af de på internettet forfattere.

³Ligesom en mail-signatur, så har mange fora muligheden for, at brugerne kan lave en 'signatur', der postes i slutningen af hvert af deres indlæg. Her er det også ofte muligt at indsætte billeder.

rende kontekst, som profilen nu bringes i, kan ikke siges fri fra at være skadende. Man kan være anonym på internettet, men man kan ikke handle i et socialt vakuum. Ens handlinger skaber rystelser ud i den digitale sociale sfære. Dette problematiserer den 'moraliske' personlige brug af hverdagsbilleder af børn, der egentligt var produceret i en ikke-skadelig kontekst. Som det ses indledningsvist i denne rapport, så er YouTube et populært medie for brug af hverdagsvideoer med børn og derfor også en platform, hvis moralske implikationer diskuteres på Virtuous Pedophiles. Følgende er tre posts fra tre forskellige brugere, der diskuterer YouTube og hverdagsvideoer af børn:

” Jeg ved jeg ikke kan være den eneste her der bruger YouTube. Hvad er jeres personlige regelsæt, når det kommer til det her? Synes I, at alt på YouTube er fint at bruge, eller holder I jer kun til specifikke typer af videoer? Er det bedre bare at stoppe med at kigge overhovedet? Jeg er i en moralsk konflikt omkring det.”

” Hvis du ser på nogle børns YouTube-kanaler, så vil du se 4-50 visninger for videoer, hvor de har deres trøjer på, og 400-400.000 visninger for videoer hvor de har deres trøjer af eller gør noget erotisk lignende. Jeg betragter dette som et problem. Børn vil naturligt have visninger, så de gør hvad det kræver at få visninger.”

” Når piger med online videoer indser, at en stor del af deres popularitet kommer på grund af seksuel tiltrækning, så vil nogle selvfølgelig reagere anderledes end andre. Jeg bekymrer mig dog for de følsomme af dem. [...] Jeg forestiller mig, at erkendelsen af at mange mennesker tændte på dine yngre videoer kan være svær at håndtere.”

Ligesom det ofte er et argument mod brugen af CSAM – at man er medskyldig i produktionen af det ulovlige materiale på grund af en supply/demand-effekt – så kan man også bidrage til produktionen af materiale, som seksualiserer børn, ved at være medskabere af en seksualiserende kontekst omkring eksempelvis børns hverdagsvideoer på YouTube.

Selvom attituden på Virtuous Pedophiles egentlig er, at hverdagsbilleder af børn i seksualiserende kontekster kan være et moralsk alternativ til CSAM, fordi det ikke direkte skader børn, så skal brugen af materialet af brugere fra Virtuous Pedophiles forstås som en kompliceret praksis, hvor utilsigtede konsekvenser altid må holdes for øje, så den seksuelle kontekst ikke bliver tydelig for barnet. Virtuous Pedophiles aspirerer mod at være moralske ikke-udøvende pædofile, og dette kan ses i deres diskussioner af og refleksioner over, hvorvidt deres seksuelle praksisser kan skade et barn eller ej.

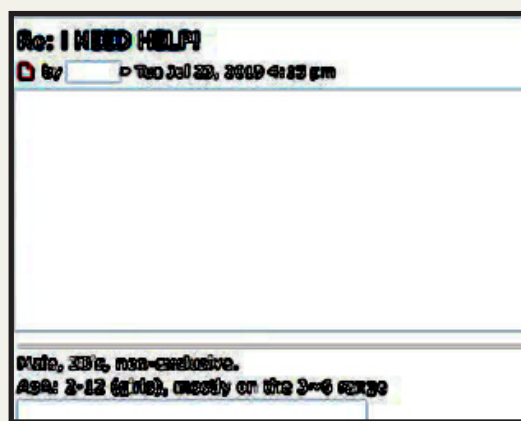
Som vi skal se i næste eksempel fra et online forum, så handler nogle brugeres bekymring for anvendelsen af hverdagsbilleder af børn i seksualiserende kontekster ikke altid om konsekvenserne for børnene. For nogle brugere handler det mere om, at denne form for anvendelse af børns hverdagsbilleder ikke kan skade brugeren selv.

VISIONS OF ALICE - DET 'LOVLIGE' ALTERNATIV

Visions of Alice er også en organisation med et peer-to-peer støtteforum for ikke-udøvende pædofile, men det er alligevel meget anderledes fra Virtuous Pedophiles. På Visions of Alice må man gerne udfordre idéen om, at sex med børn ikke kan være gensidigt. Man må også gerne have profilbilleder og signaturbilleder af børn, så længe billederne er lovlige, men det er ligesom hos Virtuous Pedophiles heller ikke tilladt direkte at dele billeder og videoer mellem brugere. På følgende to billeder ses forskellen på profilerne på henholdsvis Visions of Alice (til venstre) og Virtuous Pedophiles (til højre):

Visions of Alice.
Billederne er efterbehandlet for at skjule identitet.

Virtuous Pedophiles
Billederne er efterbehandlet for at skjule identitet.

Visions of Alices generelle attitude er ofte, at et barn og en voksen har muligheden for at kunne indgå i en ligeværdig seksuel relation. Hvor hverdagsbilleder af børn i seksualiserende konteksters potentiale blev diskuteret på Virtuous Pedophiles efter, hvorvidt det kunne bruges uden at skade barnet, så ser man på Visions of Alice nærmere en diskussion om, hvor langt man kan presse brugen af almindelige og lovlige billeder af børn, før det skader dem, der bruger det.

I en post på Visions of Alice opretter en bruger en tråd, hvor personen skriver:

”Hvad synes I om at bruge billeder på Visions of Alice til profilbilleder og signaturbilleder som er en smule til den 'sexede' side? Trusebilleder, ben-spredninger, osv. Ved at bruge dem, hjælper vi så med at bekræfte den fordom, der eksisterer mod os som gruppe allerede? Får besøgende af siden det indtryk, at vi kun er interesseret i én ting? På den anden side, burde vi ikke have et sted, hvor vi kan være os selv og gøre hvad vi vil?”

På Visions of Alice er det, som vist, normalt at bruge hverdagsbilleder⁴ af børn som profil- og signaturbillede, og ovenstående er et eksempel på en diskussion om, hvorvidt det kan være problematisk, hvis disse billeder var endnu mere seksuelle (stadig lovlige, men angiveligt i tidligere nævnte 'gråzone'). Diskussionen lyder dog ikke, om det kan være endnu mere skadeligt for barnet, men om at finde balance mellem at kunne gøre det, de har lyst til i et (lovligt) frirum, uden at blive misforstået som et seksuelt monster, som de tager afstand fra. Man kan derfor observere, i de tre følgende eksempler, at de strukturerende faktorer for brugen af hverdagsbilleder af børn henholdsvis handler om, hvorvidt billederne er lovlige, hvorvidt de skal skamme sig over brugen, og hvorvidt det er deres ansvar, at billederne havner i en seksuel kontekst:

” Du kan finde de fleste af de billeder på en google søgning for tøjforretninger så jeg kan ikke se skaden. Så længe det ikke krydser nogen ulovlige grænser.”

” Vi er i et forum hvor vi kan tale åbent omkring vores kærlighed til små piger. Selvfølgelig synes vi de er seksuelt opstemmende og et seksuelt signaturbillede er ligeså harmløst som en pinup. Vi har intet at skamme os over.”

” Jeg kan også godt lide at se 'candid'⁵ billeder af små piger på internettet. Nogle gange føler jeg mig skyldig over det, som om jeg invaderer deres privatliv en smule. Men i en tidsalder hvor alle deler billeder af dem selv og deres børn skulle de ikke komme som nogen overraskelser, når de ender op ud over hele internettet.”

På Visions of Alice er den generelle attitude som sagt, at børn godt kan indgå i en gensidig, ikke-skadelig seksuel relation til en voksen, men at dette kun skal ske, hvis det ikke fører til skade på barnet. De anerkender dog, at dette er ulovligt, og ønsker derfor ikke at indgå i de relationer, så længe det forholder sig sådan. Det er dog på baggrund af denne attitude, at man kan observere, at brugen af hverdagsbilleder af børn får den funktion, at det er en lovlig seksuel aktivitet. Fordi det ses som en lovlig aktivitet, observeres det også, at dette kan være et moralsk udgangspunkt for at fastholde, at de, der bruger hverdagsbilleder af børn i seksualiserende kontekster, ikke bør føle nogen skam, da det så ikke er skadeligt. Det observeres endda også, at en bruger mener, at den seksuelle kontekst, som almindelige billeder havner i, ikke bør komme som nogen overraskelse, når man først har lagt billederne op på internettet, ligesom brugen legitimeres, hvis de kan findes på Google. Diskussionerne kommer derfor i højere grad også til at handle om, hvor seksuelle billederne og videoerne kan være, før de bliver ulovlige og/eller får negative konsekvenser for brugerne af materialet.

⁴Nogle af billederne på Visions of Alice vil være af en karakter, vi i hotline-regi vil klassificere som gråzone-billeder, men de tages her med som almindelige billeder, da den vigtigste dynamik her er, at billederne er lovlige.

⁵Billeder taget uden en poseret ramme.

HETEROGENITET OG NUANCER

Som skrevet tidligere, så er de 101 henvendelser om hverdagsbilleder i seksualiserende kontekster i 2019 en identificeret tendens. De to analyser af diskussioner om brug af hverdagsbilleder af børn i seksualiserende kontekster på henholdsvis Virtuous Pedophiles og Visions of Alice er her identificerede mekanismer for brugen af hverdagsbilleder af børn i seksualiserende kontekster. Her kan det observeres på Virtuous Pedophiles som et moralsk alternativ til CSAM, når det kun er til personlig brug og ikke deles, og som derfor bør bruges med omtanke, da brugen sætter 'digitale fodspor', der kan afsløre en krænkende seksualisering for barnet. Hos Visions of Alice observeres brugen anderledes; her som et lovligt alternativ, hvor den moralske brug legitimeres i kraft af billedernes lovlighed og tilgængelig, og 'skaden' fra materialet nævnes oftere som potentielt for brugeren i stedet for hos børnene på billederne.

Som en afgørende forskel på de to fora kan man se, at det ene forum tillader hverdagsbilleder af børn, hvor det andet ikke gør. Peer-to-peer støttedelen på begge fora handler om at skabe et sammenhold om en fælles seksuel interesse, men præmisserne er forskellige som følge af forskellige politiske og moralske værdier. Som man kan observere på billedet fra Virtuous Pedophiles forummet, så kan man vælge at skrive i sin signatur, hvad ens seksuelle præference består af, hvor man på Visions of Alice kan vise det med billeder. Allerede her ses det, at hverdagsbilleder og -videoer af børn bringes i en seksualiserende kontekst, hvor det ikke er unormalt at se kommentarer på hinandens profil- eller signaturbilleder som fx: "Dit signaturbillede gør mig helt vild!" eller "Jeg kan lide din smag i piger".

Selvom de identificerede mekanismer hos hverken Virtuous Pedophiles og Visions of Alice strengt taget ikke peger på en direkte kausalitet mellem forskellige forum-værdier og tendensen for flere henvendelser om deling af hverdagsbilleder af børn i seksualiserende kontekster, kan det dog stadig pege i retning af et forebyggelsespotentiale. De to forskellige eksempler peger nemlig på en ofte overset nuancering i arbejdet med mennesker med seksuelle tanker om børn, nemlig heterogeniteten i denne gruppe. Det er i rapporten tidligere vist, at vi bør huske på, at mennesker med seksuelle tanker om børn hverken kan reduceres til krænkere eller ikke-udøvende bare på grund af deres tanker, og i eksemplerne fra Virtuous Pedophiles og Visions of Alice ser vi endnu en opdeling af karakteristika i gruppen af mennesker med seksuelle tanker om børn. Opdelingen mellem Virtuous Pedophiles og Visions of Alice er ofte klassificeret som anti- eller pro-kontakt⁶, men vi ser i viste analyse også en praktisk implikation/opdeling som produkt af et ideologiske ståsted, som er, hvordan man forholder sig til brugen af hverdagsbilleder af børn i seksualiserende kontekster. Hvis vi tager udgangspunkt i brugerne i de to forskellige fora, ser vi altså to forskellige eksempler på, hvordan man ser sig selv som ikke-udøvende og moralsk pædofil.

⁶En henvisning til en ideologisk overbevisning om, at seksuel kontakt mellem barn og voksen bør forbydes eller gøres lovligt.

FOREBYGGELSENS AFSÆT

Som skrevet tidligere, så ville det intuitive korrekte mærkat som 'krænker' være det passende til at beskrive brugeren af hverdagsbilleder i seksualiserende kontekster. Når vi kigger på analysen af forskelle mellem Virtuous Pedophiles og Visions of Alice, ville den intuitive opdeling også være, at Virtuous Pedophiles er de ikke-krænkende pædofile og Visions of Alice er krænkerne. Med et sådant mærkat eller sådan en opdeling risikerer vi dog at overse det, der er det vigtigste at tage med i et forebyggelsesperspektiv: nemlig, at det at være 'ikke-udøvende'/moralsk/lovlig pædofil ikke holdes til en objektiv standard hos mennesker med seksuelle tanker om børn, men forhandles og læres forskelligt i forskellige grupper. Online subkulturer for 'ikke-udøvende' pædofile skaber altså forskellige vilkår for, hvor de moralske og lovlige grænser for seksuelle interaktioner med børn går – og disse er ikke altid kompatible med FN-konventionens børnesyn.

Denne viden er vigtig til at identificere, hvad der er behov for til at skabe øget beskyttelse af børns ret til ikke at blive udsat for seksuel udnyttelse gennem seksuel brug af hverdagsbilleder. Analyserne af de to fora viser nemlig, at brug af hverdagsbilleder af børn i seksualiserende kontekster faktisk kan være et udtryk for et forsøg på at leve med en pædofil seksualitet uden at gøre børn fortræd. Det viser dog også, at onlinemiljøer kan være med til at støtte en idé om, at mennesker med en pædofil seksualitet har ret til at have et sted, hvor børn kan udstilles seksuelt. Begge steder afslører behov for mere viden om, hvordan online fællesskaber og oplysning har reel indflydelse på, hvordan man som person med en seksuel interesse i børn lever med disse tanker. Når man, som en person med en pædofil seksualitet, går online for at få svar på måder at leve med disse tanker på, peger analyserne fra Virtuous Pedophiles på, at vi skal stille information, oplysning og ressourcer til rådighed, der kan støtte og bygge videre på en motivation til at have barnets bedste for øje. Samtidig viser analyser fra Visions of Alice, at når vi som samfund ikke lykkes i at skabe de moralske rammer for at kunne leve med en pædofil seksualitet uden at begå overgreb, så kan moralsk dydighed forveksles med lovlig dydighed, hvor ens seksuelle færden kommer til at handle om at agere i lovens og sin egen interesse frem for barnets.

Rapportens analyser afslører altså en banal, men alligevel ofte overset pointe: at mennesker med seksuelle tanker om børn selvfølgelig også udforsker og forhandler, hvordan man bedst kan leve med disse tanker, fremfor bare at være født som onde mennesker, der uundgåeligt vil begå overgreb. Forebyggelse af seksuelle overgreb på børn bør derfor ikke kun handle, hvordan vi stopper onde intentioner fra at blive ført ud i livet. Forebyggelse bør også handle om, hvordan vi som samfund kan støtte og bidrage til den læringsproces, hvor moralske og praktiske grænser læres og forhandles hos mennesker med seksuelle tanker om børn.

KONKLUSION

I FN's børnekonvention artikel 34 står der, at børn har ret til at blive beskyttet mod seksuel udnyttelse. I Red Barnets børnebeskyttelsesarbejde på hotlinen, hvor der tages imod henvendelser om seksuelt overgrebsmateriale af børn, ser vi, at almindelige, ikke-ulovlige billeder af børn havner i en seksualiserende kontekst. Hvor vi i hotline-regi ofte ser, at den seksuelle kontekst, som billederne kommer i, er hjemmesider med pornografi af voksne, så har vi gennem rapporten også påpeget, at seksualiserende kontekster ikke begrænses hertil, men også kan opstå andre steder som sociale medier, hvor 'time-stamps', et stort antal visninger af billeder og videoer og/eller følgere af profiler også kan afsløre, hvordan hverdagsbilleder af børn seksualiseres. Vi har gennem rapporten vist, at vi bliver nødt til at begynde at tage seksualiserende kontekster med børn alvorligt. Manglen på direkte seksualisering af et barn for, at materialet bliver ulovligt, er *ikke* lig med en mangel på psykologiske konsekvenser for barnet, når det gøres til en seksuel genstand for voksne. Videre har vi undersøgt og analyseret foreløbig data fra Red Barnets og Aarhus Universitets forskning om pædofiles digitale liv. Disse analyser peger på, at brugerne af hverdagsbilleder af børn i en seksualiserende kontekst ikke nødvendigvis ser sig selv som krænkere, og at motivationen for brugen af netop denne type materiale varierer mellem online miljøer som enten et moralsk eller lovligt alternativ til ulovligt overgrebsmateriale. Slutteligt har vi påpeget, at denne viden understreger behovet for udvikling af overgrebsforebyggende tiltag, der tager udgangspunkt i øget støtte og hjælp til mennesker med seksuelle tanker om børn, og at der er brug for at styrke lovgivningen på området, så børn får den beskyttelse, de har ret til.

ANBEFALINGER

På baggrund af denne rapport mener vi i Red Barnet, at følgende tre anbefalinger bør imødekommes, hvis vi som samfund skal leve op til en målsætning om at beskytte børn fra at blive seksuelt udnyttet:

1. Børn på nettet er også børn. Børn skal have samme rettigheder, uanset om de er på internettet eller i den fysiske verden. De skal beskyttes lige godt, hvor end de befinder sig. Der hersker ingen tvivl om, at hvis et barn i den fysiske verden er i en seksualiserende kontekst, så skal barnet hjælpes ud af den kontekst. Som situationen er nu, bliver børn i den digitale verden ikke hjulpet ud af en seksualiserende kontekst. Det skal der laves om på!
2. Lovgivningen skal styrkes, så det er muligt at beskytte børn, når de bliver genstand for voksnes seksualitet. Denne lovgivning skal specificere, at det ikke alene kan afgøres ud fra det afbillede motiv, men at konteksten for brug og deling ligeledes kan konstituere, hvorvidt materialet bidrager til en seksuel udnyttelse af et barn.
3. Der skal udvikles hjælp og støtte til unge mennesker med seksuelle tanker om børn, for eksempel i form af en oplysningsplatform og anonyme selv-evalueringstests. Det primære formål skal være at give unge mennesker med seksuelle tanker om børn den viden og de ressourcer, de har brug for, til at leve et godt liv uden at udøve seksuelle krænkelse og overgreb, mod børn.

LITTERATURLISTE

Berkeley, George, 1685-1753. (2014). A treatise concerning the principles of human knowledge. UK, Cambridge University Press

Børnekonventionen (1992), på retsinformation.dk, lokaliseret 25-11-2019 på <https://www.retsinformation.dk/forms/r0710.aspx?id=60837>

Fonagy, P. (2017): How the engine works: Trust and making sense of ourselves and others. I: Bevington, D. (red.): Adaptive Mentalization Based Integrative Treatment. A guide for teams to develop systems of care. Oxford.

Google (2019). Beskyttelse af børn på Youtube, lokaliseret 25-11-2019 på <https://support.google.com/youtube/answer/2801999?hl=da>

Goode, Sarah. (2011). Paedophiles in society: Reflecting on Sexuality, Abuse and Hope. UK: Palgrave Macmillan

Horn, J.V., Eisenberg, M., Nicholls, C. M., Mulder, J., Webster, S., Paskell, C., Brown, A., Stam, J., Kerr, J., & Jago, N. (2015). Stop It Now! A Pilot Study Into the Limits and Benefits of a Free Helpline Preventing Child Sexual Abuse. Journal of Child Sexual Abuse, 24(8)

Jansen, H.A. (2015). Behandling af it-relaterede seksuelle overgreb. I: Jakobsen, G., Sørensen, K., Gundorff, H. & Jansen, H.: Hvor slemt ka' det være? – En antologi om it-relaterede seksuelle overgreb, 57-74. Red Barnet.

Pihl, M., Jakobsen, G. & Sørensen, K. (2014). Billeder i gråzonen. Hvordan børn på lovlig vis udnyttes som sexobjekter på nettet. Red Barnet.

Seto, Michael C. (2009): Pedophilia. Annual Review of Clinical Psychology, 5, 391-407.

Seto Michael C, Lalumière Martin L. 2001: A brief screening scale to identify pedophilic interests among child molesters. Sex Abuse 13:15–25

Seto, M.C. (2013). Internet sex offenders. Washington, DC: American Psychological

Stevnhøj, A. L., & Strange, M. (2016). Børn og seksualitet. København: Hans Reitzels Forlag.

Taylor, M. & Quayle, E. (2003). Child Pornography, an internet Crime. Brunner-Routledge

Theaker, E.A. (2015). Reframing the Non-Offending Pedophile to Combat Child Sexual Abuse: A Content Analysis of Public Response to Luke Malone's "Help Wanted". Bothell, WA: University of Washington Bothell.

Zeuthen, K. (2009). Kærlighed og overlevelse. København: Akademisk Forlag